

หมาตาย

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

เทศน์พระ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เอาละ ตั้งใจฟังธรรมะแล้ว ธรรมะเป็นของกลาง ธรรมะเหมือนแสงสว่าง ธรรมะเห็นใหม่ พลังงานนะ ดวงอาทิตย์ เห็นใหม่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าเวลาจักรวรรด้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเปรียบเหมือนแสงตะวัน ไม่ลำเอียงทั้งบ้านคนรวยและบ้านคนจน ในสังคมในโลกธาตุนี้ให้กระแสพลังงาน ให้แสงสว่างเหมือนกันหมดเลย เพียงแต่ว่าประชาชนหรือว่าชาวบ้านนั้นเป็นผู้ฉลาดหรือเป็นผู้ที่โง่เขลา ถ้าเป็นผู้โง่เขลาเขาไม่ได้สิ่งใดเลย ถ้าเขาเป็นผู้ที่ฉลาดเขาจะเก็บใช้สอยได้ประโยชน์เขามาหาศาล เห็นไหม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นสาธารณะ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสิ่งที่ค้นคว้ามาประเสริฐมีคุณค่ามาก

นี่เวลาหลวงตาท่านพูดไป คนถ้าไม่มีอำนาจวาสนาจะไม่มีโอกาสได้นับถือพุทธศาสนา คนที่ได้นับถือพุทธศาสนาเป็นคนที่มียุญมาก มียุญมาก ๆ มียุญมาก ๆ เพราะอะไร เพราะคนเกิดมาเกิดมาในวิภวภูติ เกิดมาเวียนว่ายตายเกิดในวิภวภูติเห็นใหม่ ด้วยอวิชชาปิดบังหัวใจมา พอปิดบังหัวใจมาเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพุทธศาสนา พระพุทธศาสนานี้มันจะโง่งงเท่าตุ่นขนาดไหน พระพุทธศาสนามันก็มีประเพณีวัฒนธรรม ถ้าประเพณีวัฒนธรรมเห็นใหม่ เราก็ได้อยู่ในประเพณีวัฒนธรรมนั้น ถ้าได้อยู่ในประเพณีวัฒนธรรมนั้นเห็นใหม่ ผู้ใดเห็นภัยในวิภวภูติ ทั้งความเป็นฆราวาส ทั้งความเป็นมนุษย์ที่ว่าทางโลกเขาเห็นใหม่

เวลาเราจะบวชเห็นใหม่ เพื่อน ๆ บอกเลย กูไม่เชื่อหรอก ว่าคุณไปฉันทมือเดียวจะมีความสุขนะ กูนะกินหำมือสิบมือ กูถึงมีความสุขเว้ย เวลาเขาพูดกันนะ เขาพยายามกิดขวาง เขาจะไม่ยอมให้เราประพฤติปฏิบัติไป เขาจะให้ติดอยู่ในโลกนั้นไง โลกเขามีความสุขกัน โลกเขานะอยู่ในกามคุณ ๕ ๆ รูปรสกลิ่นเสียงเป็นคุณนะ เป็นกามคุณของเขา เป็นคุณ ๆ เพราะอะไร เป็นคุณเพราะว่าเขาอาศัยสิ่งนั้นดำรงชีพไป เห็นไหม ดุสิ เสียงก็เป็นอาชีพได้ นี่ทุกอย่าง เป็นอาชีพได้ทั้งนั้นนะ สิ่งที่เขาทำอาชีพ อาชีพของเขา นั้นนะเป็นกามคุณ ๕

เราละทิ้งสิ่งนั้นมา เกิดเป็นมนุษย์ ถ้าไม่มีอำนาจวาสนาไม่มีโอกาสได้นับถือพุทธศาสนา พระพุทธศาสนานี้มีคุณค่ามาก ๆ มีคุณค่ามากเพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นไหม เป็นพระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย สร้างบุญญาธิการขนาดนั้นมา ๆ เวลาเป็นเทวดามาจุติเป็นเจ้าของสิทธิ์ตะเห็นไหม นี่มาประพาสปฏิบัติอยู่ นั้นนะ ๆ นั้นนะ แสงหาจักรวรรร ๆ เวลาบรรลุลุทธิขึ้นมาเห็นไหม เสวยวิมุตติสุข

มันมีที่ไหน ในสามแดนโลกธาตุ ไม่มีหรอก มันมีในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก่อน พอมีในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปเทศน์ธรรมจักรเห็นไหม พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม พระปัญจวัคคีย์เป็นพระอรหันต์ ยสะเป็นพระอรหันต์ ชฎิลสามพี่น้องเป็นพระอรหันต์ สิ่งที่เป็นพระอรหันต์ ๆ นะเป็นการยืนยันใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสวยวิมุตติสุขยืนยันถึงจักรวรรรอันนั้น แล้วเวลาเทศน์ว่าการไปนี้ พวกที่เป็นเดียรถีย์นิครนถ์เขาเป็นเจ้าของสิทธิ์นะ เขามีอำนาจวาสนาเหมือนกันนะ ถ้าเขาไม่มีสักจะความจริงในหัวใจ เขาจะยอมรับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้อย่างไร สิ่งที่เขายอมรับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพราะว่าความจริงในใจของเขาเอง ถ้าความจริงในใจของเขา วิมุตติสุขอันนั้นใจ ถ้าวิมุตติสุขอันนั้นนะ แสงหาอันนั้นนะ สักวรรรอันนั้นใจ

เราเห็นภยันตรายในวัฏสงสาร เรามาบวชเป็นพระ แล้วบวชเป็นพระแล้วละทิ้งสิ่งนั้นแล้วนะ รุปรสกลิ่นเสียงเป็นบ่วงของมาร เป็นพวงดอกไม้แห่งมารนะ เราละทิ้งอันนั้นมาเพื่อมาแสวงหาจักรวรรร ถ้าแสวงหาจักรวรรรมันอยู่ที่การกระทำของเราเอง ศีลสมาธิปัญญามันเกิดที่หัวใจนี้ใจ ถ้าศีลสมาธิปัญญามันเกิดที่หัวใจนี้ การประพาสปฏิบัติตามความเป็นจริงของเราขึ้นมานั้นมันถึงจะเป็นความจริงขึ้นมาใจ มันไม่ได้อยู่ที่หมู่คณะหรอก หมู่คณะเป็นที่อาศัยใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ให้ใครปกครองสงฆ์ ให้สงฆ์ปกครองกันเอง ๆ ถ้าสงฆ์ปกครองกันเอง ในหมู่คณะนั้นก็อาศัยในสังฆะ ในสงฆ์นั้น เราก็คืออาศัยสิ่งนั้นอยู่อาศัยใจ อยู่อาศัยขึ้นมา เวลาประพาสปฏิบัติขึ้นมามันต้องเกิดขึ้นในหัวใจของเราใจ มันไม่เกิดขึ้นท่ามกลางสงฆ์หรอก สงฆ์เป็นสังฆะ สงฆ์ก็เป็นสงฆ์ แต่มรรคผลจะเกิดที่หัวใจเรานี้ใจ ถ้ามันเกิดที่หัวใจเรานี้ เราทำที่หัวใจเรานี้ใจ ทำไมเราไปไปจับผิดคนอื่นนะ ไปจ้ำจี้จ้ำไชคนอื่นนะ แล้วมรรคผลจะเกิดที่นั่นใช้ไหม มรรคผลไม่เกิดที่หัวใจเราใช้ไหม

ถ้ามรรคผลจะเกิดที่หัวใจเรา เราต้องทำที่นี้ใจ แต่เรามาอาศัยหมู่คณะเขาอยู่ ถ้าอาศัยหมู่คณะเขาอยู่นะ เราจะไปจ้ำจี้จ้ำไชเขาได้อย่างไร มันเป็นสิทธิ์ของทุกๆ คนนะ สังฆะ นี้สังฆะเห็นไหม สังฆะนี้การบวช บวชมาศีลเสมอกัน มีใครสูงกว่าใคร มีใครต่ำกว่าใคร มีใครด้อยกว่าใคร

ถ้ามีด้อยกว่าลงอุบาสกสามัคคีไม่ได้ จะลงอุบาสกไม่ได้ เป็นโมฆะหมดเลย มันต้องเสมอกัน สงฆ์เสมอกัน เสมอกันแล้วเอ็งไปจ้ำจี้จ้ำไชเขาได้ยังไง ไม่มีสิทธิ์ ไม่มีสิทธิ์ สิทธิของเขาก็มี บอกเขาแทนไม่ได้ ทนอะไร เขาต้องบวชมาทนหรือ ใครบวชมาเพื่อทนการเหยียบย่ำ ไม่มี เขาบวชมาเพื่อจะแก้กิเลสของเขา

นี่แก้กิเลสของเขา เวลาการกระทำไง ถ้าจะทำ ต้องทำคุณงามความดีของเรา ทำคุณงามความดีของเรา เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพุทธศาสนา ศาสนามีคุณค่า คุณค่าในการประพฤติปฏิบัติ ถ้าความเป็นความจริงเขาขึ้นมา ไม่ใช่ว่า นี่ไง เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกเห็นไหม เราเป็นสาวกสาวกนะ เราเป็นศากยบุตรพุทธชินอรส นี่ห่มผ้าชัยพระอรหันต์ ห่มธงชัยพระอรหันต์ไง ผ้ากาสาพัศตร์นี่ธงชัยพระอรหันต์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ห่มผ้าแบบนี้ พระสารีบุตรพระโมคคัลลานะก็ห่มผ้าแบบนี้ เราก็ได้ห่มผ้าแบบนี้

นี่มันเป็นเปลือกใจ มันเป็นเปลือก สมมติสงฆ์ บวชมาโดยสมบูรณ์ในความเป็นพระโดยอุปัชฌาย์อาจารย์ ถ้าบวชมาแล้ว บวชโดยอุปัชฌาย์อาจารย์นะ เขาบวชมาทำไม เวลาบวชนี้ อุปัชฌาย์บอกอะไร เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ รุกขมูลเสนาสนัง อุปัชฌาย์บอกว่าไปชูตริตเอาความดีจากสงฆ์หรือ ไม่มี อุปัชฌาย์บอกอะไร อุปัชฌาย์สั่งให้ทำอะไร แล้วพระมีหน้าที่อะไร ถ้าพระมีหน้าที่พระก็ทำไปสิ พระนี่ก็ทำเห็นไหม ถ้ามันฉลาด มันฉลาดมันก็ต้องแสวงหาคุณงามความดี แสวงหาความจริงสิ ไม่ใช่ไปทิ่มตำจะไปจ้ำจี้จ้ำไชคนอื่น ให้คนอื่นมายอมจำนนกับตน เอ็งมีศักยภาพอะไร เอ็งจ่ายเงินเดือนเขาเท่าไร เอ็งปกครองดูแลอะไรเขา เอ็งจะเอาอะไรจากเขา เอ็งต่างหากต้องทำเพื่อเขา ต้องทำเพื่อสงฆ์เพราะเอ็งอาศัยเขาอยู่

นี่ไง เวลาของสงฆ์เห็นไหม ของของสงฆ์เอาไปใช้ เวลาจะจากลา ไม่เก็บเองก็ดี ไม่ไหววานใครให้เก็บก็ดี เป็นอาบัติปาจิตตีย์ นี่มุ้งหมอนผ้าห่มทั้งหมดที่เอามาใช้นะ ของของสงฆ์ของของสงฆ์เป็นของส่วนกลาง ของส่วนกลางเราเอามาใช้เราเอามาใช้สอย เวลาเราจะจากนั้นไป เราต้องซัก ต้องทำความสะอาด แล้วเก็บเข้าที่ ถ้าไม่มีเวลาจำเป็นเร่งด่วนก็ต้องไหว้วาน นี่ไง ไหว้วานหมู่คณะให้ซักให้เก็บให้ด้วย แล้วตัวเองไป ถ้าไม่ทำเป็นอาบัติปาจิตตีย์ นี่ไง ของของสงฆ์เราเอามาใช้เราเอามาใช้สอย เอ็งจะมารีดนาทาเร้นเอาอะไรกับสงฆ์ แต่เอ็งนะ เอ็งชั่วเอ็งดีขนาดไหนเห็นไหม

นี่ไง เวลาหลวงตาท่านพูด เวลาปฏิบัติโง่แบบฆาตตาย เวลาปฏิบัตินะ เวลาจะสร้างคุณงามความดีโง่กว่าฆาตตาย หมามันตายแล้วยังโง่กว่ามันอีก หมามันเป็นสิ่งมีชีวิตนะ หลวงตาท่านพูดว่าท่านจะมาจำพรรษาที่น้ำตกพลิว มันมีหมาอยู่ ๒-๓ ตัว เจ้าของที่เขาเลี้ยงหมาไว้

หมานั้นชื่อไอ้ช้าง มันยังฉลาดนะ เวลาทางเดินจงกรมของครูบาอาจารย์ของพระมันไม่ก้าวข้าม เวลามันจะเดินมันเดินอ้อม หมามันเดินอ้อมเลยนะ ขนาดทางเดินจงกรมนะ หมามันยังเคารพนะ หมามันเคารพทางเดินจงกรมของครูบาอาจารย์ มันไม่ก้าวข้าม มันไม่กระโดดข้าม มันเดินอ้อม มันจะเดินไปนะมันเดินอ้อม พระเขาสังเกต เอ๊ะ ไอ้หมาพวกนี้ทำไมมันมีพฤติกรรมแปลก ๆ

นั่นไง นั่นพฤติกรรมความดีของเขา พระไปจำพรรษาพระยังเห็นเลย เห็นว่าหมามันฉลาด หมามันยังรู้จักบุญจักคุณ หมามันยังรู้จักสิ่งกาลเทศะ สิ่งใดควรสิ่งใดไม่ควร ทางเดินจงกรมของครูบาอาจารย์มันยังไม่ก้าวข้ามเลย เดินไปเดินมามันจะเดินอ้อม เวลาหลวงตาท่านไปจำพรรษาที่น้ำตกพลั่ว หมาของพี่สาวของหลวงปู่เจี๊ยะท่านเป็นคนสร้างวัด มันเดินอ้อมนะ อ้อมทางจงกรม มันไม่กล้าข้าม แล้วนี่เวลาแม่ชีแก้วจำพรรษาที่นั่นด้วย แม่ชีแก้วบอกไอ้ช้างมันจะตายคืนนี้แหละ ตายแล้วมันจะเกิดเป็นลูกเศรษฐีในกรุงเทพฯ นี่แม่ชีแก้วพูดไว้เลย นี่พูดถึงหมา หมามันยังฉลาด นี่มันสร้างคุณงามความดีของมันเห็นไหม เวลามันตายจากหมามันจะไปเกิดเป็นมนุษย์ เป็นลูกเศรษฐีในกรุงเทพฯ เลย นี่ระบุไว้หมดเลย นี่พูดถึงแม่ชีแก้วพูดไว้

นี่พูดถึงว่าหมา หมามันยังฉลาด หมามันยังสร้างคุณงามความดี นี่เกิดเป็นคนใจ บอกเป็นสัตว์ประเสริฐใจ ประเสริฐกว่าหมาใจ แต่ทำลายวงการทำลายพระยิ่งกว่าหมา นี่ใจ เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเห็นใหม่ นี่ใจ บอกว่าเวลาปฏิบัติไฉนยิ่งกว่าหมาตาย นี่หมามีชีวิต หมามันยังรู้จักคุณงามความดี มันรู้จักกตัญญูกตเวที มันรู้จักเจ้าของมัน ใครให้อาหารมันกินนะมันชื่อสัตย์ มันกตัญญู นี่ใจ หมามันยังคิดได้

นี่เกิดเป็นคน เกิดเป็นคน เกิดเห็นภัยในวัฏสงสารมาบวชเป็นพระ บวชเป็นพระเป็นผู้มีศีล ๒๒๗ นี่มีศีลมีธรรมนะ ต้องชื่อสัตย์นะ ต้องมีคุณธรรม ต้องชื่อสัตย์กับศีลใจ ต้องมีสัจจะ เวลาครูบาอาจารย์ของเราเห็นใหม่ หลวงตาครูบาอาจารย์ของเราจะ เวลาท่านประพฤติปฏิบัติ ท่านมีสัจจะ ท่านมีสัจจะขึ้นมาเห็นใหม่ นั่งตลอดรุ่ง ตลอดรุ่ง ถือธุดงค์ ไม่นับ ๗ วัน ๗ วัน นี้คนมีสัจจะมาทำอะไรมันถึงมีกำลังใจ ถ้าคนไม่มีสัจจะจะทำอะไร ทำอะไรก็ไม่ได้ แล้วคนอื่นทำความดีก็ไปอิจฉาตำหนิเขาจะ เห็นเขาทำอะไรนิดหน่อยก็ขวางหูขวางตาไปหมดนะ จะต้องให้เขามาเดินตามตัวเอง ให้ชั่วเหมือนเราใจ

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คนเกิดมามีชวานมาคนละเล่ม ทุกคนมีปาก แต่คนนั้นมีสติสัมปชัญญะ เขาจะพูดเขาจะอะไรนะ เขามีสติปัญญาของเขา พูดสิ่งใดแล้วกระทบกระเทือนใครนะเขาไม่อยากจะพูด ถ้ากระทบกระเทือนใจ เวลาครูบาอาจารย์เห็นใหม่

เวลาที่วัวกระทบคราด เวลาเทศนาว่าการนะ มันเป็นเพราะประวัติหลวงปู่มัน หลวงปู่มันนะ เวลาท่านอยู่ถ้ำสาริกา ท่านเห็นเลยหลวงตานั่นนะ เห็นพระหลวงตา ท่านมีครอบครัว เวลากลางคืนคิดถึงแต่ครอบครัวๆ

นี่ไง เข้าลงมานะ ท่านจะไปโปรดใจ “หลวงตา เมื่อคืนนะ แต่งงานกับเจ้าสาวคนเก่าที่รอบ” แต่งงานกับอดีตภรรยานั้นก็ครั้ง คิดแล้วคิดอีกๆ อู๋ย เขาตกใจนะ พอเขาตกใจนะ รุ่งขึ้นลงไปบิณฑบาตเขาไปแล้ว หลวงปู่มันท่านสะท้อนใจมาก การเดือนนั้นการเดือนเพื่อให้เขาได้คิด ว่าเราบวชเป็นพระแล้ว อดีตภรรยาเขาก็อยู่ที่บ้านของเขา อดีตสีกานั่นนะ ไ้อบวชเป็นพระแล้วนะก็ต้องคุ้มครองดูแลหัวใจของตน เราเป็นภิกษุ เราไม่ใช่ฆราวาส ฉะนั้น หลวงปู่มันท่านเลยเดือนใจ แต่งงานกับอดีตภรรยาคนเก่านั้นก็รอบ ไ้อ้ ความรู้สึกนะท่านรู้หมดนะ

นี่ไง เพราะคำเดือนอย่างนั้นนะ พอด้วยคำเดือนเดือนเพื่อประโยชน์ แต่เขาละอายกับใจ เขาบอกคนรู้หมดแล้ว รู้ความคิดของเขา นี่ไปอีกที่เขาหายไปแล้ว มันนะมันก็เลยกลายเป็นความสะท้อนใจของหลวงปู่มัน ตั้งแต่บัดนั้นมาหลวงปู่มันท่านจะพูดเรื่องนี้ท่านถึงพูดตีวัวกระทบคราด พูดอ้อมๆ ให้เขาได้คิดใจ พูดตรงเกินไปเขาก็สะท้อนใจ พูดตรงเกินไปที่จะแก้ไขให้คนเป็นคนดี มันก็เลยกลายเป็นคนหนี กลายเป็นคนที่มีความทุกข์ในใจ มีคนทิ่มแทงหัวใจ เขาพูดไปแล้วเพื่อประโยชน์มันก็จะเจ็บช้ำน้ำใจ

แต่เวลาจะสั่งจะสอนเห็นไหม มันเลยต้องตีวัวกระทบคราดใจ พูดอ้อมไปนะ ว่ามึงชั่วๆๆ แต่มันก็ยังจะชั่วอยู่อย่างนั้นนะ มันต้องยิงเข้าเป้านะ ยิงเข้าเป้ามันก็ยังไม่ฟังนะ นี่ไง เวลาหลวงปู่มันท่านทำ ท่านทำของท่านอย่างนั้นนะ นี่ไง เวลาฉันน้ำร้อนนะ เทศน์ทุกวันพูดทุกวันนะ ก็พูดถึงความชั่วของพระๆ นะ ก็เดือนมิ่งนั้นแหละ เดือนพวกมิ่งนั้นแหละ มันเข้าหัวใจมั่งหรือเปล่า มิ่งโง่ยิ่งกว่าหมา

เวลาหมาเห็นใหม่นะ หลวงตาพูดถ้าจะสร้างคุณงามความดีนะโง่ยิ่งกว่าหมาตาย หมามันตายแล้ว มันยังโง่เง่าเท่าตุนยิ่งกว่าหมาตาย ไ้อ้หมาเป็นๆ มันยังฉลาด ไ้อ้ช่างนะ ทางจงกรมมันยังไม่ข้าม หมาตีๆ มันกตัญญูนะ มันเห็นเจ้าของนี่มันซื่อสัตย์ มันซื่อสัตย์ของมันไง นี่พูดถึงว่า เวลาทำความดีนะโง่ยิ่งกว่าหมาตาย แต่เวลาทำความชั่ว เวลาทำความชั่วนะ ความชั่วไม่มีใครต้องการหรอก เวลาเกิดภัยพิบัติ เวลาเกิดโรคระบาด เห็นไหม ตอนนีทางโลกนะเขาวิตกวิจารณ์ใช้หวัดใหญ่ เห็นไหม ไ้อ้ใช้หวัดนกนั้นนะ เขากลัวมาก มันจะระบาดจากสัตว์มาถึงมนุษย์ องค์การอนามัยโลกบอกเลย ถ้ามันระบาดขึ้นมาจะประชากรโลกจะตายเป็นร้อยๆ ล้านนะ เวลาโรคระบาดนะ เวลาใช้ระบาด นี่ไง เวลาเขาต้องปกป้อง เขาต้องคุ้มครอง เขาต้องดูแล

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าความชั่ว ความชั่วไม่ต้องเอามาโชว์หรอก ไม่มีใครต้องการ อนามัยโลกเขาป้องกันเลย เขากลัวมันระบาดจากสัตว์มาถึงมนุษย์ แล้วจะติดต่อจากมนุษย์ไปมนุษย์ แล้วไอ้ความชั่วมันอยู่ในใจนะ เอามาป้ายเขาทำไม ความชั่วไม่ต้องเอามาโชว์ ความชั่วพยายามเก็บไว้ ความชั่วมันต้องมีสติปัญญา ยับยั้งมันไว้ อย่าให้มันออกมา ก็เลสความชั่วไม่มีใครต้องการหรอก

อนามัยโลก องค์การอนามัยโลกนะเขาป้องกันเลยนะ เขาต้องคิดค้นวัคซีนเห็นไหม โรคระบาดเกิดมาแต่ครั้งมันมาจากสัตว์ สัตว์มันระบาดมาจากสัตว์ก่อน โรคนี้มันไม่ระบาดในมนุษย์ โรคติดต่อจากสัตว์จะไม่เข้าสู่มนุษย์ แต่เวลาเชื้อโรคมันแปลงพันธุ์ มันกลายพันธุ์ของมัน เห็นไหม มันกลายพันธุ์มันจะหนักหน้าไปนะ มันจะเข้าไปติดในมนุษย์ แล้วมนุษย์ก็ติดอยู่แค่นั้น เวลาระบาดเข้าแค่มนุษย์ มนุษย์อยู่คนเดียว ระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์มันจะไม่ติดต่อกัน แต่พอมันกลายพันธุ์ขึ้นไป ระหว่างมนุษย์มันก็จะติดต่อไประหว่างมนุษย์ นี่เวลาเชื้อโรค เวลาโรคภัยไข้เจ็บนี้ เห็นไหม เขาป้องกัน ๆ นะ แล้วก็เลสมันร้ายยิ่งกว่านี้อีกนะ

กิเลสในใจมันจะมันเลวทรามมาก แล้วไม่ใช่เลวทรามเท่านั้นนะ เลวทรามจนทุกคนเอือมระอา เอือมระอาจนเขาเป็นหน้าหนี เอ็งไม่สำนึกตนเลยหรือวะ เอ็งไม่รู้เลยหรือวะว่ามันโรคระบาดที่องค์การอนามัยโลก เขาพยายามหาวัคซีนป้องกันกันอยู่นะ แล้วเอ็งเป็นมนุษย์ เอ็งเห็นภัย เอ็งเห็นความทุกข์ความยากในชีวิตเอ็งถึงมาบวชเป็นพระ แล้วบวชเป็นพระ ในสงฆ์เห็นไหม ในสงฆ์ข้อวัตรปฏิบัติของเขา สิ่งในวัดนี้ใครเป็นคนดูแลรักษา ใ้ศาลาสะอาด ๆ นี่ใครเป็นคนดูแล ใ้ น้ำที่มึงใช้อยู่นี่ใครเป็นคนหามาให้ เอ็งไปอยู่คนเดียวสิ เอ็งไปหาของเอ็งเองสิ เอ็งไปทำของเอ็งเอง แล้วเอ็งจะได้ไม่รู้จักบุญคุณของคณะสงฆ์ไป บุญคุณของเขา เขาดูแลเขารักษา เขาดูความพร้อมเพรียงเห็นไหม

นี่วัดในศาลา เข้าขึ้นมาเห็นไหม ต้องถูกต้องเก็บต้องกวาด น้ำล้างเท้า น้ำเชียงเท้า น้ำล้างบาตร เขาต้องเตรียมไว้ให้พร้อม เตรียมไว้ให้พร้อม นี่ไง มันมีวัตรปฏิบัติ สิ่งที่เขาทำไว้ทำไว้ให้ใคร แล้วเอ็งใช้ทำไม เอ็งใช้ของเขานี้เอ็งเห็นบุญคุณเขาไหม ใ้ข้างมันยังรู้จักบุญคุณของคน หมามันยังรู้จักบุญคุณของคนให้อาหารมัน สิ่งที่มีใช้สอยอยู่นี่ใครเป็นคนหามา สิ่งที่มีเอ็งทำอยู่นี่ใครเป็นคนหามา แล้วสิ่งที่ความชั่วในหัวใจนี้เอ็งต้องไปป้ายสีใคร แล้วจะไปป้ายสีเขาทำไม ถ้าป้ายสีเขาไม่ได้ก็จะกด กดเขาให้ยอมรับ แล้วใครเขาไปยอมรับเอ็ง เขาบวชมาเขาหวังมรรคหวังผล ทุกคนมีสิทธิ์

นี่จิตนี้มีคุณค่า จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดแล้วนะ จิตนี้เกิดมาเป็นเรา เรานี้มีคุณภาพ เรามีอำนาจวาสนา เราเห็นคุณงามความดีที่ไม่ใช่วัตถุ เราเห็นคุณงามความดีที่ไม่ใช่แก้วแหวนเงินทอง เราเห็นคุณงามความดีที่ไม่ใช่ยศถาบรรดาศักดิ์ เราเห็นคุณงามความดีที่ไม่ใช่เสียงสรรเสริญยกย่องของสังคม เราต้องการคุณงามความดีในหัวใจของเรา เราต้องการสติปัญญาสามารถยับยั้งความเห่อเหิมทะเยอทะยานในหัวใจของเรา ในหัวใจของเรานะ ถ้ามันจะเห่อมันจะเหิมมันจะควรถือเหิมในธรรมและวินัย เวลาเรื่องธรรมและวินัย สัจจะความจริงในหัวใจนะ มันควรจะปลุกจุดประเด็นให้มันลุกโชนขึ้นมาในหัวใจของเรา

ถ้ามันจุดประเด็นลุกโชนขึ้นมาในหัวใจของเรา เวลาพระบวชใหม่ๆ ด้วยความศรัทธา ความเชื่อเห็นใหม่ เขามีบริวาร ๘ ของเขา เขาพยายามชวนชวายเป็นเข้าป่าเข้าเขาของเขา เขาพยายามจะประพฤติปฏิบัติดีดัดแปลง ดัดแปลงตนของเขา เขาพยายามประพฤติปฏิบัติดีดัดแปลงหัวใจของเขาให้เข้าสู่สังฆธรรม ให้สิ่งที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าร้อยคัมภีร์ วิมุตติสุขๆ สิ่งที่จะความจริงอันนี้ คนมีสติมีปัญญาที่มากบวชมาเรียนกันอยู่นี้ก็บวชเรียน เพราะว่าต้องการคุณงามความดีอย่างนี้ ต้องการสังฆธรรมอย่างนี้

ถ้าต้องการสังฆธรรมอย่างนี้ เขาถึงแสวงหาครูบาอาจารย์ที่เป็นที่พึ่งที่อาศัยได้ ที่เป็นที่พึ่งที่อาศัยได้เพราะอะไร เพราะประพฤติปฏิบัติไปแล้วมันจะมีกิเลสตัดหาความทะยานอยากในหัวใจมันพลิกแพลง มันเล่ห์เหลี่ยม มันจะหลอกลวงตลอดเวลา ถ้ามีครูบาอาจารย์คอยแก้ไขให้ เรา มีครูบาอาจารย์คอยส่งเสริมเรา เขาแสวงหาครูบาอาจารย์กันอย่างนี้ไง ถ้าเขาแสวงหาครูบาอาจารย์เพราะอะไร เพราะจิตใจของเขามันลุกโชนขึ้นมาด้วยศรัทธา ด้วยสัจจะ ด้วยพลังงานในหัวใจนั้นเห็นใหม่ เขาทำขึ้นมาเพื่อประโยชน์กับเขาใจ เขาถึงแสวงหาใจ สัปปายะ ๔ หมู่คณะ เป็นสัปปายะ ถ้าหมู่คณะเป็นสัปปายะ สิ่งที่เป็นสัปปายะ สิ่งที่สงบร่มเย็น สิ่งที่มันควรแก่การประพฤติปฏิบัติใจ มันไม่ใช่สิ่งที่คอยทิ่มคอยตำใจ

สิ่งที่คอยทิ่มคอยตำ เพราะในการประพฤติปฏิบัติเนะเขาต้องการความสงบ เขาต้องการความราบรื่นในใจใจ มันไม่ต้องมีการกระเทือนใจ ถ้ามันกระเทือนใจนะ กิเลสมันร้ายอยู่แล้ว ไม่มีเชื่อไม่มีใจ มันก็เพ่นพ่านในหัวใจอยู่แล้ว ไม่มีสิ่งใดมันก็ครอบงำหัวใจอยู่แล้วใจ แล้วถ้ามีสิ่งใดไปกระเทือนหัวใจของของเขานะ แล้วเขาจะประพฤติปฏิบัติ มันจะปฏิบัติยังงั้นนะ

เสียใจ เสียใจตรงนี้ เสียใจมาก เสียใจที่ไม่สามารถคุ้มครองลูกศิษย์ลูกหาๆได้ คนที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมาเราพยายามคุ้มครองดูแล เพราะในการปฏิบัติเนะมันสำคัญๆ ตรงนี้ สำคัญตรงความราบรื่นในการปฏิบัติก่อนจะเข้าทางจงกรม ก่อนที่เราเข้านั่งสมาธิ หัวใจเราไม่

ควรมีอะไรคึกคะนองใช้ไหม ไม่ควรมีอะไรที่เข้าไปกระตุ้นให้มันลุกโชนใช้ไหม เวลาเราทำ ความสงบ เราทำเกือบเป็นเกือบตายมันก็ยากอยู่แล้วไง แล้วเวลาจะออกมาทำข้อวัตร กว่าจะ เข้าไปปฏิบัติ มันมีแต่ที่มืดดำ มันมีแต่ใช้หวัดนก ใช้หวัดใหญ่ อีโบล่า มีอะไรก็ทิ่มเข้ามาๆ แล้ว เอ็งมาบวชทำไม เอ็งมาบวชทำไม

เขามาบวชเขามาบวชมาเพื่อมรรคเพื่อผล เขามาบวชมาเพื่อประพฤติปฏิบัติ ถ้าเขามาบวช เพื่อประพฤติปฏิบัตินี้เขาต้องแสวงหาตรึงนี้ เขาแสวงหาความราบรื่นเห็นไหม ทำสิ่งใดแล้ว ร่วมมือร่วมใจกัน เสร็จแล้วก็ต่างคนต่างไป ทำสิ่งใดให้มันพร้อมใจ นี้ เวลาเขาพร้อมนะ เราถึง บอกว่าถ้าคนเราเกิดมาเห็นไหม จริตนิสัยของคนมันไม่เหมือนกัน องค์ความรู้คนไม่เท่ากัน มัน มองประเด็นแตกต่างกัน ถ้ามีสิ่งใดมันขัดแย้งกันเห็นไหม ก็บอกว่าเรื่องของเขารื่องของเรา เรื่องของเขาเราพยายามอย่าเอาเข้ามาในหัวใจของเราเห็นไหม เราจะรักษาหัวใจของเรา

หลวงตาท่านสอนประจำ นั้นมันเรื่องของเขา เราจะทำคุณงามความดี เราจะรักษาหัวใจ ของเรา เราจะคุ้มครองดูแลเพื่อฝึกสติของเรา ใ้ันนี้ก็ไปบอกเลยนะ มันทนผมไม่ได้ แล้วเอ็งมี สิทธิอะไร มีสิทธิอะไรต้องไปทนมันนะ เอ็งเป็นพ่อเขาหรือ เอ็งมีอะไรอำนาจเหนือเขาที่จะไป ย่ำยีเขา เอ็งมีสิทธิอะไร ใครมีสิทธิเหนือใคร มันไม่มีสิทธิ์ ไม่มีใครมีสิทธิเหนือใครหรอก สิทธิ ไม่มี ศีลเท่ากัน มนุษย์เหมือนกัน เป็นคนไทยอยู่ใต้กฎหมายไทย อยู่ใต้รัฐธรรมนูญไทย สิทธิ ความเป็นมนุษย์ ทุกคนมีสิทธิความเป็นมนุษย์เท่ากันหมด ใครต้องทนใคร

แต่นี้เพราะความประเสริฐของหลวงตา หลวงตาท่านประเสริฐบอกว่าไอ้คนหยาบๆ นี้ มันโง่ มันโง่ยิ่งกว่าฆาตตาย ไอ้ฆาตตายนะ หมามันตายไปแล้วมันยังโง่กว่ามันอีก เวลาปฏิบัติ ทำดีนะไม่ได้ คราวนี้เวลามันโง่ยิ่งกว่าฆาตตายนะ เวลาสิ่งที่มันแลบออกมา เชื้อโรคนะ เชื้อโรค เราป้องกันมันไปทางอากาศ เห็นไหม ในทางอากาศ ในการหายใจ ทางน้ำ ทางต่างๆ เชื้อโรค มันกระจายไปใช้ไหม ถ้าโรคกระจายไป นี่ก็เหมือนกัน สังคมมันมีการกระทบกระเทือนอยู่แล้ว มันเรื่องของเขา ใครก็แล้วแต่ไปติดเข้ามา แล้วเข้าไปในครอบครัวของตน มันก็จะไป แพร่กระจายในครอบครัวนั้น ครอบครัวนั้นจะเป็นโรคภัยไข้เจ็บไปทั้งครอบครัวนั้นเพราะมัน ได้รับเชื้อโรคนั้นมา เพราะมันเข้าไปแพร่กระจายในครอบครัวของตน เพราะครอบครัวของตน ก็อยู่ในครัวเรือนของตน

นี่ก็เหมือนกัน ความชั่วในใจของคนคนนั้น มันก็ระบดอยู่ในใจของใครคนนั้นแหละ ใจ คนนั้นมันมีแต่เชื้อชั่ว มันยิ่งกว่าฆาตตาย เพราะฆาตตาย ฆาตตายมันมีประโยชน์นะ ฆาตตาย สัตว์นักล่ามันได้อาหาร อีแร้งมันได้อาหารแล้ว พวกอีแร้งมันกินสัตว์ที่ตายแล้ว ถ้าหมามันตาย

นะ ไอ้พวกมันยังเป็นอาหารให้กับพวกสัตว์กินซาก ฉะนั้น สิ่งที่ว่าหมามันตายมันเป็นประโยชน์
 ใจ แต่ไอ้เชื่อชั่วในหัวใจนะ ไอ้หมาตาย ไอ้กิเลสตัดหาความทะยานอยากนี้มันเผาผลาญใจของ
 ตน ทำลายตัวเองจนโง่เขลาอีกนะ ไม่รู้จัก ตัวเองนะเป็นโรคภัยไข้เจ็บเต็มตัวเลย โอ้โฮ กูนี่
 แข็งแรง กูนี่มาตรฐาน มันยังไม่รู้ตัวมันนะ

นี่หมาตาย เวลาหมามันตายด้วยเชื่อชั่วนะ มันไม่รู้ว่าจากจิตใจมันตายจากความดีไป
 แล้ว ตายจากศีลตายจากธรรม เทียบที่มดาคอนอื่นทำลายเขาไปทั่ว นั่นใจ เวลาใครติดภัยไข้เจ็บ
 เขาเข้าไปในครอบครัวของเขา เขาก็จะไปเผยแพร่เชื่อในครอบครัวเขา ครอบครัวเขาเจ็บไข้ได้
 ป่วย มันรุนแรงก็มีแต่คนตายในบ้านนั้น

ไอ้เชื่อชั่วในหัวใจเห็นไหม มันชั่วของมันนะ ทำลายหัวใจของมันนะ แล้วมันยังไม่รู้ตัว
 มันนะ นี่ไอ้เชื่อชั่วที่มันเผาผลาญใจนั้นนะ สิ่งนี้มันเผาผลาญใจ แล้วเชื่อชั่วนี้มันก็จะไปป้ายคน
 อื่นใจ แต่คนอื่นเขาไม่รับ เพราะคนอื่นเขามีสติมีปัญญาของเขา เขาบวชมาบวชมาเพื่อมรรค
 เพื่อผล ที่มาทุกข์มายากกัน เวลาทางโลกเขาๆ มีแสงสีเสียง เขามีการดำรงชีพนะ เราก็ทำได้
 เราก็มืดมัว เราพูดประจำ อยู่ข้างในนะมีคนเข้ามาทำลาย บอกกูก็มีมือมีเท้านะ กูก็ได้ แต่
 เพราะกูละ เพราะกูเห็นคุณงามความดีของศาสนา กูเห็นคุณงามความดีของศีลของธรรม กูเห็น
 คุณงามความดีของมรรคของผล กูก็เลยมาบวชนี้ แล้วบวชแล้วกูจะไปทำอย่างนั้นทำไม แล้วกู
 ไม่ทำอย่างนั้นเห็นไหม เขาทำมาไ

นี่ใจ นี่เวลาหลวงตาท่านมีคุณธรรมในใจของท่านเห็นไหม เพราะท่านมีคุณธรรมใน
 หัวใจของท่าน สิ่งที่เป็นมรรคเป็นผล สิ่งที่เป็นศีลสมาธิปัญญามันเป็นนามธรรม มันไม่มีมา
 อวดกันโชว์กันหรอก แต่ครูบาอาจารย์รู้ เวลาครูบาอาจารย์นะถ้าใครปฏิบัติดี หลวงปู่มันนะ
 ใครปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ใครปฏิบัติดีนะ หลวงปู่มันท่านจะถามประจำ “มหา ใจเป็นยังงี้ๆ”
 ถามทุกวัน ถามตลอด มันก้าวข้ามอุปสรรค ก้าวข้ามความลุ่มหลง ก้าวข้ามสิ่งที่มันหลอกลวงใน
 ใจ ถ้าก้าวข้ามก็เชื่อชั่วในใจนั้นใจ ไอ้หมาตาย แล้วเอ็งก้าวข้ามไหม ก็ก้าวข้ามๆๆ ท่านก็ชื่นชม
 หลวงปู่มันก็ชื่นชม หลวงตาท่านก็ชวนขวย มีการกระทำ ท่านชื่นชม ท่านยินดีกัน ทั้งครูทั้ง
 อาจารย์ท่านส่งเสริมกันเห็นไหม ท่านส่งเสริม

นี่ใจ ศีลสมาธิปัญญาเป็นนามธรรมๆ สิ่งที่เป็นนามธรรมมันอยู่ในหัวใจของเรา อยู่ใน
 ร่างกายเรานี้ใจ ถ้าร่างกายนี้เขาทำคุณงามความดีนะ ถ้าคุณงามความดีขนาดนี้ คุณงามความดี
 ที่เป็นนามธรรม ศีลสมาธิปัญญานี้เขาจะมีน้ำใจต่อกัน นี้เข้ากันโดยธาตุ ธาตุของคนที่ดีๆ นะ
 ธาตุของคนที่มีคุณธรรมนะ เวลาไปรุดงค์ด้วยกันนะ ถ้ามีพระที่ไปด้วยกันมีศีลเสมอกัน

อย่างเช่นหลวงปู่พรหมกับหลวงปู่ชอบท่านไปด้วยกัน ไปพม่า มันมีความสุข จะทุกข์จนเซ็งใจ จะอดจะอยาก จะไม่มีจะกิน ยิ้ม มันไว้ใจนะ มันอบอุ่น ใส้ ไปกับเศรษฐี แม่ขนไปเต็มเลยนะ มันกินอยู่คนเดียว มันไม่เคยมองเราเลย ไปกับเศรษฐีมันกลัวอดใจ มันเขิน มันใส่รถสิบล้อไปนะ แล้วมันฉันทันอยู่คนเดียว ให้เขาไม่ได้ เดี่ยวหมด ให้เขาไม่ได้หรอก เดี่ยวมันขาดแคลน มันกินอยู่คนเดียวนะ

แต่เวลาเขาไปกันนะ นี่ไง เวลาที่เขาไปด้วยกันเห็นไหม นี่เขาศีลเสมอกัน ความเห็นเหมือนกัน นี่ก็เหมือนกัน คนเขามาบวชๆ นะ เขามีเป้าหมายนะ ชีวิตทุกคนมีค่าหมดนะ มีพ่อแม่เหมือนกัน มีพี่มีน้องเหมือนกัน มีการศึกษาเหมือนกัน มีหน้าที่การงานเหมือนกัน แล้วสละหน้าที่การงานมาบวชเป็นพระ มาบวชเป็นพระแล้วนี่เห็นไหม เขาไม่มีศักยภาพอะไรเลย เหนือ มองไปแล้วมันเหมือนคนบ้านนอกคอกนาคนคนหนึ่งที่มาห่มผ้ากาสาวพัสตร์หรือ เขาก็มีของเขา เขาก็มีพ่อแม่ เขาก็มีพรรคมีพวก ใครไม่มี แต่เขามีแล้วเขาเก็บไว้ในใจของเขา เขาไม่เอามาป้ายสีกัน ไม่เอามาทำลายกัน

ถ้าเขาไม่เอามาทำลายกันเห็นไหม แล้วเขาชวนชวายเป็นเวลาเขาชวนชวายเป็นสิ่งที่เขามีเขาวางหมด อย่างเราก็เหมือนกัน เราก็วางหมด เราวาง เราทิ้งไว้ ทิ้งไว้ให้กับชาติให้กับตระกูล แล้วเรามาบวชของเรา บวชของเราแล้วเราชวนชวายเป็นเวลา เราจะได้ไม่ได้มันก็อยู่ที่ความสามารถของเรา ถ้ามีความสามารถของเรา เราพยายามประพฤติปฏิบัติของเราขึ้นมา ถ้าเราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา มันก็ต้องการใจ เราไป เห็นไหม ที่ไหนที่ครูบาอาจารย์ท่านส่งเสริม โอ้โฮ เราไม่ลืมบุญคุณ เวลาเราไปหลวงปู่สุวงส์วัณน์ เราไป ท่านพูดเห็นไหม ไ้หงบมิงมาจากไหน มาจากราชบุรี เอามาพูดทุกวัน เวลาท่าน ท่านถามเลยนะ เอ็งมาจากไหน เอ็งมีวาสนาไหม เอ็งทำได้มากน้อยแค่ไหน ท่านคอยบอกคอย เราแสวงหาครูบาอาจารย์อย่างนั้น เราก็มาประพฤติปฏิบัติของเรา

ครูบาอาจารย์จะดีขนาดไหน ดูลิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็มีเทวทัต หลวงปู่มั่นนะ ดูลิๆ เวลาสิ้นจากหลวงปู่มั่นแล้วไง นี่มีโยมเขามาศึกษาประวัติหลวงปู่มั่น แล้วก็ไปหาหลวงตา “อิฉันนะชื่นชมลูกศิษย์กรรมฐาน อิฉันชื่นชมสายหลวงปู่มั่นมากค่า” หลวงตาท่านบอกเลย “ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นมีทั้งดีและชั่ว” ใส้ชั่วๆ ก็เยอะ ไม่ใช่ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นจะดีไปหมดหรอก ลูกศิษย์พระพุทธเจ้ายังชั่วเลย แล้วจะมาแอบอ้างจะมาเกาะเอาเครดิตไปขายกินนะ ไม่มี ความดีมันเกิดจากการกระทำ ความดีมันเกิดจากหัวใจของเรา ถ้าหัวใจเราทำขึ้นมาดีเห็นไหม

นี่ไง เวลาคนเขาศรัทธาเขาก็ศรัทธานั้นแหละ แต่เขามีสติปัญญาอย่างน้อยแค่ไหน เขาเห็นเปลือกนอก เขาเคารพของเขา แต่วันใดเขามีสติเขาเห็นขึ้นมา เขาก็ทิ้ง ไม่มีหอรอก ข้างนอก ฟุ้งไม่ได้ ไม่มีอะไรเป็นที่พึ่ง ที่พึ่งของเราพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์เท่านั้น พระธรรมๆ บิณฑบาตมาก็พอฉัน แต่หัวใจมันเร้าร้อนหรือไม่ บิณฑบาตมาฉัน ฉันแล้วฉันเล็กฉันน้อยนะ หลวงปู่พรหม หลวงปู่ขาว หลวงปู่ชอบเห็นไหม อดที่สิบวันยี่สิบวันในป่า อยู่ในป่าไม่มีจะกินก็ไม่ต้องกิน แต่จิตใจรื่นเริง จิตใจนี้สว่างไสว เขาปรารถนาตรงนั้น เขาปรารถนาคุณงามความดี ในหัวใจตรงนั้น

นี่ก็เหมือนกัน วัตรปฏิบัติเขาต้องการตรงนั้น เขาต้องการตรงนั้น แต่ แต่คนเราเกิดมา นี่เราเกิดจากพ่อจากแม่ พ่อแม่เราอยู่ทางโลกนะ พ่อแม่ทุกคนอยู่ทางโลก แล้วเราเป็นลูกของพ่อแม่ เราก็มีเลือดเนื้อเชื้อไขเหมือนพ่อแม่ นั่นแหละ แต่พ่อแม่ท่านก็อยู่ของท่าน ท่านก็หาอยู่หากินของท่านตามอำนาจวาสนาของท่าน แต่เรามาบวชเป็นพระ แล้วบวชเป็นพระปฏิบัติ เราฉันแค่มือเดียว แล้วเวลาจะประพฤติปฏิบัติเรายังอดนอนผ่อนอาหาร การอดนอนผ่อนอาหารนี้ก็เพื่อให้จิตใจมันเบา ต้องการความคล่องตัวในการปฏิบัติเพราะเรามีความปรารถนาอยากได้มรรคได้ผล ถ้าเรามีความปรารถนาอยากได้มรรคได้ผล มรรคผลมันเกิดที่หัวใจ เราก็ต้องพยายามแสวงหาหัวใจของเรา

ถ้าเราแสวงหาหัวใจของเราพบเห็นใหม่ ปลูกดอกบัวที่ใจๆ นะ เราก็พยายามประพฤติปฏิบัติค้นคว้าให้เกิดพุทธะ ให้เกิดดอกบัวขึ้นมา ให้เกิดศีล เกิดสมาธิ เกิดปัญญาขึ้นมา นี่หน้าที่ของนักบวช ถ้าเราจะเก่งเราต้องเก่งตรงนี้ เก่งตรงที่เราต้องประพฤติปฏิบัติให้เป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมา แล้วถ้าปฏิบัติเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมา คนแค่มีสีลนะ เขาก็ไม่กระทบกระเทือนห่มุคณะแล้ว ศีลนะเขาไม่กระทบกระเทือนคนอื่นแล้ว ศีล สมาธิ ปัญญา

ไอนี้บอกว่าปฏิบัติ แต่เที่ยวทิ่ม เที่ยวทิ่มเที่ยวตำเห็นใหม่ ไอ่หมาตายนะ หมาตายมันเน่ามันเหม็น กลิ่นมันขจรขจาย แล้วพอเดินไปทางไหน โอ้โฮ เขาหลีกหนีนะ ตอนนี่ไม่มีใครอยากเข้าใกล้เลยนะ กลิ่นมันเหม็น แล้วเชื้อโรคมันนี่สำคัญ ไม่ได้มันตายนะ แล้วคนไม่เคยทำ พอคนไม่เคยทำ มีคนชักนำทำหนหนึ่ง เอ๊ะ เฮ้ยทำอย่างนี้ได้หรือ มีหนหนึ่ง เดี่ยวมีสองมีสามมีสี่ นิสัยเสียหมดใจ นิ้วไหนร้ายต้องตัดนิ้วนั้นทิ้ง ถ้านิ้วมันร้าย ไม่ตัดทิ้งมันจะเน่าทั้งมือ แล้วถ้ามือนั้นเน่าแล้วมันจะเริ่มเข้าสู่ร่างกาย มะเร็งเวลามันไปทั่วร่างกายแล้วไม่เหลือ นิ้วไหนร้ายต้องตัดนิ้วนั้นทิ้ง

นี่ไง ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ ทางโลกเขาหาอยู่หากินกัน นี่ถ้ามีปัจจัยขึ้นมาเห็นไหม เราจะเสียทรัพย์เพื่อรักษาอวัยวะ เราจะยอมสละอวัยวะเพื่อรักษาชีวิต แล้วถ้าปฏิบัติขึ้นมา เราจะยอมสละชีวิตเพื่อรักษาธรรม รักษาสังขาร รักษาคุณงามความดีไง ถ้ารักษาคุณงามความดีขึ้นมา มีสติปัญญาขึ้นมาเห็นไหม เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลาหลงตาทำนพุดใจ เวลาประพฤติปฏิบัติจะสร้างคุณงามความดีนะ ใจยิ่งกว่าหมาตาย แต่เวลาทำชั่วนะ กลิ่นมันเหม็นยิ่งกว่าหมาตายอีก นี่เวลาประพฤติปฏิบัติใจยิ่งกว่าหมาตาย มันไม่มีอุปาย พลิกแพลงเลยหรือ มันไม่มีอะไรทำให้เป็นคุณงามความดีขึ้นมาบ้างเลยหรือ แล้วเวลาเราเชื่อชั่ว ๆ ก็จับจับเก็บไว้ในใจ อ้อยใครจะไม่รู้ไม่เห็น หมามันตายแล้ว อีแร้งมันจะบินมากินซาก หวงเก็บไว้เป็นสมบัติของตน ความดีของกู ๆ ความดีของหมาตาย แล้วเชื่อชั่วนะมันทำลายเขาทำลายเขาไปหมดนะ แล้วทำลายมันเป็นประโยชน์อะไร

บวชเป็นพระมานี่บวชมาเพื่อมรรคเพื่อผล บวชมาเพื่อสร้างเพื่อสมคุณงามความดี หรือ บวชมาหาบาปหากรรม บวชมาเพื่อทำลาย คนที่ประพฤติปฏิบัตินะ เขานั่งสมาธินะ กว่าเขานั่งสมาธิ เขาจะตั้งใจ เขาทำได้มันก็แสนยาก แล้วเขาจะนั่งปฏิบัติของเขา เราเที่ยวไปยุ่ง ยุแยงเจาะทำลายเขา มันจะเป็นบุญไปที่ไหน

นี่ไง จูฬบัณฑิตกัณฑ์มหาบัณฑิตเห็นไหม นี่ที่ว่าท่องคาถาคำหนึ่งก็ไม่ได้ ๆ ก็เพราะเหตุนี้แหละ เขาท่องปาฏิโมกข์ แต่ตัวเองเป็นผู้ที่ฉลาดท่องได้คล่องแคล่วมาก ชาตินั้นเป็นชาตินักปราชญ์ เห็นเขาท่องปาฏิโมกข์ลวก ๆ ชลัก ๆ ดิด ๆ ชัด ๆ หัวเราะเยาะเขา หัวเราะเยาะก็ยิ้ม ๆ ใจ ไอ้คนที่ท่องปาฏิโมกข์มันอายมันก็เลิก ไม่ท่องปาฏิโมกข์เลย กรรมอันนั้นนะ เวลามารเกิดเป็นจูฬบัณฑิตนะท่องธรรมะข้อเดียวท่องไม่ได้ ท่องยังงี้ก็ท่องไม่ได้

เวลากรรมมันให้ผลเห็นไหม ไอ้ที่มึงทำชั่ว ๆ นั้นนะ มึงก็ว่าเป็นความดีนั้นนะ เดี่ยวถ้ากรรมให้ผลมานะ นี่ชีวิตนี้ก็ทุกข์ยากขนาดนี้แล้ว แล้วไปข้างหน้ามึงจะไปเจออะไร ชีวิตปัจจุบันนี้ก็ทุกข์ยากขนาดนี้อยู่แล้ว ก็ยังสร้างความชั่วมันมากขึ้นไป ทำลายเขาอยู่ตลอด แล้วบอกว่าบวชพระแล้วไม่ได้มรรคไม่ได้ผล บวชพระแล้วไม่ได้คุณงามความดี ก็เหตุที่มึงสร้างมันดีหรือชั่วละ ถ้าเหตุที่มึงสร้างมันชั่วนะ แล้วอนาคตมึงจะไปไหนนะ อนาคตนะ อนาคตมึงจะเจออะไรละ

โธ มันไม่มีใครโง่กว่าใครฉลาดกว่าใครหรอก การศึกษาธรรมตามกันได้ คนมีวาสนาไม่มีวาสนานะมันอยู่ที่การกระทำนี้แหละ ชาตินี้เราเกิดมามีวาสนาเราก็สร้างคุณงามความดีของเรา สมเด็จพระโตกับครูบาอาจารย์เห็นไหม ท่านบอกหมานี้อย่าไปข้ามมันนะ มันอาจเป็นพระโพธิสัตว์

ก็ได้ สัตว์แต่ละตัวนะเขาเป็นพระโพธิสัตว์มาเสวยชาติเป็นอย่างนั้นก็ได้ เราจะไปข้าม เขียบบข้ามหมื่นเขาเธอ นี่ก็เหมือนกัน ชีวิตของเราไง ชีวิตของเราจะ อนาคตมันจะไปไหนนะ เอ็งไม่มีสติสัมปชัญญะเลยเธอว่าเอ็งจะทำอะไร เอ็งสร้างแต่บาปแต่กรรม คนเขามาเขาพยายามสร้างคุณงามความดี เขาหาทางประพฤติปฏิบัติ เขาหาช่องทางในการกระทำ

เวลาเราอยู่กับหมู่คณะที่ตึ้นะ เวลาเราไปรดงค์ไปเห็นไหม ชาวบ้านเขาเห็นพระมานะ เขารับทำแครงให้เลย นั่นนะเขาฉลาด เขาได้บุญแล้ว เขาสร้างวิมานเขาหลังหนึ่งแล้ว นั่นนะ ถ้าเขาทำดี แล้วพระปฏิบัติจะได้สมาธิ อย่างเช่น หลวงปู่ชาวนี่ไปอยู่ในป่านะ แล้วสิ้นกิเลสนะ โอ้โฮ ไอ้คนที่มันเอาหญ้ามาปูให้หนึ่ง โห มันบุญมหาศาลเลย คนทางอีสานนะ เขาชวนชวายนะ เห็นพระมานะเขาทำแครงให้ ทำอะไรให้ เขาปรารถนาบุญกุศล เขาปรารถนาคุณงามความดี นั่นนะ เขาพยายามสร้างสมคุณงามความดีของเขา ไอ้เนี้ยแม่่งพระอยู่ในวัดด้วยกัน ทิมเอาๆ คนคนเขาภาวนายังทิมเอาๆ เอ็งทำอะไรวะ ชาวบ้านเขานะเขายังปรารถนาความดีนะ ชาวบ้านเขายังเห็นคุณงามความดี เขายังอยากสร้างสมคุณงามความดีเพื่ออนาคตของเขา ไอ้เนี้ยเอ็งบวชเป็นพระแล้ว เอ็งเป็นนักปฏิบัติแล้ว เอ็งควรแยกถูกแยกผิดได้ ธรรมวินัยก็มี เอ็งควรทำคุณงามความดีเพื่อตัวเองนั่นแหละ ไม่ได้ทำคุณงามความดีเพื่อใครหรอก

ใครทำใครได้ ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว ใครทำชั่วต้องได้ชั่วแน่นอน ใครทำคุณงามความดีต้องได้คุณงามความดีแน่นอน แต่ แต่ที่เราปล่อยปละละเลยนี้ สิ่งนี้มันสะท้อนใจเรามาก เพราะเราเป็นผู้รับผิดชอบ แล้วเราปล่อยปละละเลยให้คณะสงฆ์โดนพระหมาตายตัวหนึ่งเข้ามาทิ่มแทง ทำลาย ทำลายพระดีๆ ให้เศร้าหมอง ทำลายให้พระดีๆ ชุ่นช้องหมองใจ แล้วก็ยังไม่หวั่นไหว พระสงฆ์เป็นอาจารย์ พระสงฆ์นี้มีลูกศิษย์ ยังภูมิใจอยู่เนาะว่าเรามีลูกศิษย์ลูกหา แต่ไม่รู้หรอก ลูกศิษย์ลูกหานะโดนไอ้หมาตายมันเหยียบย่ำทำลายแค่นี้

มันเสียใจ เสียใจเพราะความบกพร่องของเรานี้ ทั้งๆ ที่เราก็อปรารถนา เพราะเราบวชมาเรารุดงค์มาเราก็อเจอ ในสังคมทุกสังคมมีคนดีและคนชั่ว ในวงการพระเห็นไหม ดูลิ ที่หลวงตาท่านพูดนะ ในลูกศิษย์หลวงปู่มีทั้งพระดีและพระเลว พระเลวก็มี พระหากินก็มี พระทำลายคนก็มี มีทั้งนั้นนะ ในสังคมทุกสังคมมีคนดีและคนเลว แล้วเราก็อุดงค์ผ่านประสบการณ์อย่างนั้นมา แต่ แต่เวลาเรามาอยู่ในวัด เราก็อสร้างของเรามาอย่างเนี้ย แล้วเวลาปากนะ ปากก็พูดหวานเจี๊ยบ พูดหวาน พูดดี แต่พฤติกรรมมันเลวทราม ไอ้พวกหมาตาย เอวัง